

auintr Sö 293 o. dyl.); se härom R. Kinander i *Kronobergs läns runinskrifter*, s. 93. Samma namnform tecknas av runristaren Öpir **uitr** U 893. — *Ingialdr* är ett under vikingatiden och medeltiden tämligen vanligt namn, känt från omkring 20 runinskrifter. — Namnet *Gunnulfr* är däremot ovanligt; det är känt från en sörmländsk inskrift (Sö 215) och en småländsk (L 1209 Markestad, Höreda sn).

Det egendomligaste i inskriften är det sista ordet **þair** 'de'. Det ser ut som om ristaren tänkt börja en ny sats, för vars fortsättning han emellertid icke funnit plats. Så är emellertid säkerligen icke fallet. Det är påfallande, att inskriften är dåligt planerad; kanske står det i samband med att ristaren har avstått från ramlinjerna. Runorna stå tätt i inskriftens början t. o. m. ordet **stain**, sedan avsevärt glesare. Ristaren har tydligen upptäckt, att han har gott utrymme för återstoden. Trots detta blev ett stycke tomt, vilket måste utfyllas. Och ristaren har då funnit på att här tillägga ett ord, som egentligen var överflödigt och som hörde till inskriftens början: *þair Ingulfr ok Öndr*.

975. Lunda, Vaksala sn.

Pl. 30, 31.

Litteratur: Fornminnesinventering i Vaksala sn 1937—38 (G. A. Hellman m. fl., ATA).

Äldre avbildning: C. M. Bolm, teckning 1877 (ATA).

Det lilla runristade stenblocket står i den s. k. Kiplingebäckens södra sluttning, omkr. 500 m. S om den sydligaste gården i Lunda, omkr. 600 m. N om Jädra, 5 m. NÖ om den lilla körväg, som från Lunda går i sydlig riktning. — Platsen är utmärkt på kartan för fornminnesinventeringen 1937—38 (ATA).

Ristningen har först blivit känd genom en teckning av studenten C. M. Bolm 1877. På denna finnes anteckningen »Upland, Vaksala sn, Lunda. Aftecknad 9/3 77. Största bredd 3 1/2 fot. Största höjd 2 1/2 fot.» Ö och NÖ om runstenen finnes ett stort gravfält, bestående av ett flertal stensättningar.

Blågrå, finkornig granit. Det lilla stenblockets höjd 0,84 m., bredd 1,08 m. Ytan är fullkomligt plan, men rätt knottrig. Ristningen är mycket grund, knappast inhuggen, endast skrapad i stenens yta. Ristningen består av ett enkelt, likarmat kors, med en kort inskriftsslinga utgående från v. korsarmen och endast innehållande ett namn.

Inskrift:

kunar

Gunnarr.

»Gunnar.»

Till läsningen: Intet sk förekommer. 1 **k** är icke stunget. 3 **n** har bst endast t. h. om hst, 4 **a** endast t. v.

Förmodligen är inskriften gjord till minne av någon död med namnet Gunnar. Det finns inga skäl att antaga, att den skulle härröra från senare tid. Namnet är vanligt under vikingatiden.